GAZETA LWOWSKA.

W Poniedziałek **Nro. 9.** 21. Stycznia 1828.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

Ze Lwowa d. 18. Stycznia.

Liczni wyznawcy obrządku grecko-katolickiego, odprawili dzisiaj, jako w Swięto Objawienia Pańskiego uroczystość święcenia Jordanu. O godzinie 10téj przyjechał JW. Metropolita Halicki, Arcybiskup Lwowski, poprzedzony przez Krucifera na koniu, w assystencyi wojskowej, z Pałacu swego przy archykatedralnym kościele S. Jerzego do Cerkwi miejskiej Uśpienia N. Panny Maryi, zwanéj powszechnie *Stauropigiańską* — gdzie go Zgromadzone duchowieństwo, Alumni C. K. jeneralnego Seminarium i wielka liczba ludu oczekiwała. Po odśpiewanej Mszy Swiętéj, o godzinie 12téj udał się JW. Metropolita w aparacie pontyfikalnym, otoczony licznem duchowieństwem, do studni na rynku, na przeciw księgarni JP. Pfaffa — gdzie sam odprawił święcenie wody. — Pomimo nadzwyczajnego zimna — Termometr bowiem pokazywał tego dnia, o wschodzie słońca, 25, 8, a o godzinie 2 po południu 15, 8 stopni niżej ° — licznie zgromadzony lud obojéj płci, różnego wieku i stanu, był obecny téj rownie starożytnéj, jak wspaniałéj uroczystości — którą zakończył trzykrotny wystrzał z ręcznej broni, dany przez oddział Grenadyjerów tutejszej załogi.

Tegoż samego dnia, odprawili Dyzunici — mający swoję Cerkiew w gmachu na Bibliotekę Ossolińskiego przeznaczonym — przed tymże gmachem, publiczn e obrzęd święcenia Jordanu, przyczém na przemianę śpiewano w słowiańskim cerkiewnym i w greckim języku.

— Z Wiédnia. —

N. Pan raczył c. k. Radcę nadwornego połączonéj Kancelaryi nadwornéj, Jana Barona Metzburg, mianować Vice-Prezydentem c. k. Jeneralnego rachunkowego Dyrektoryjum, a uwolnione przezto miejsce Radcy nadwornego połączonéj Kancelaryi, nadać Radcy nadwornemu i jeneralnemu Dyrektorowi Policyi w Wenecyi, Alojzemu Baronowi Ruibeck.

Oto jest zdanie sprawy Zastępcy Gubernatora Austryjackiego narodowego banku, Melchiora Steiner, Szefa c. k. uprzywilejowanego wielkiego domu handlowego Steinera i współki; przełożone wydziałowi banku, na zgromadzeniu tegoż w d. 7. Stycznia 1828:

Jak w przeszłych dziesięciu latach, tak i w co dopiero upłynionym, postępował instytut Austryjackiego banku z niezmordowaném usiłowaniem na wytkniętéj mu drodze, i starał się coraz bardziéj ważne zamiary i wysokie cele swojego najłaskawszego Założyciela rozwinąć.

Od czasu swojego istnienia dopomagał powszechnemu handlowi — był silną podporą publicznego zaufania — przyczyniał się istotnie do uporządkowania obiegu pieniędzy w kraju — i o ile było w jego mocy, miał dzielny wpływ na ustalenie wielkiego gospodarstwa krajowego; starając się przeto z jednéj strony odpowiedzieć zamiarom statutami zakreślonym, a z drugiéj pomnożyć korzyści towarzystwa akcyjnego.

N. Pan, nasz najłaskawszy Cesarz, raczył ten instytut — dzieło swojéj ojcowskiéj mądrości — nieustannie swoją uszczęśliwiać opieką, a tak nagłe postępy tegoż instytutu winniśmy, Mci Panowie tylko N. Panu, którego dostojne imię w piersiach każdego Austryjaka wdzięcznie się odbija. Ztąd jak pierwéj, tak i teraz, wynurzymy u podnóżka najjaśniejszego tronu głęboką cześć i najszczérszą wdzięczność, i prosić będziemy najpokorniéj, aby nam N. Pan i nadał swojéj najwyższéj udzielał łaski.

Teraz przechodzę do przedstawienia pojedyńczych gałęzi instytutu w r. 1827, z których poweźmiecie WPanowie najoczewistsze dowody porządku i regularności, podług których odbywały się czynności.

Eskontowanie, które ostatniego Grudnia 1826 wynosiło 1009 sztuk efektów, w wartości 24 mil. 902,052 ZR. 14 kr., uczyniło w ciągu roku 1827 sztuk 7937, w ilości 111 mil. 878,386 ZR., i stan kassy z ostatnim Grudnia 1827 przedstawia jeszcze 753 sztuk efektów, w wartości 18 mil. 285,476 ZR. 30 kr.

Przyczém poczytuję sobie za obowiązek złożyć tu publiczne podziękowanie za podjęte trudy w dozorze, wykazanym w dodatku dwunastu Cenzorom eskontowania, którzy po wystąpieniu dobrowolném z wydziału JJPP. Cenzorów Coith, Kunz i Müller, raczyli przez łaskę swoję trudnić

)(

się interesami tegoż z niezmordowaną gorliwością i znakomitą oględnością.

Z d. 31. Grudnia 1826 było w zastawach 20 mil. 738,059 ZR. 8 kr., na które pożyczono 9 mil. 951,200 ZR.

W ciągu roku 1827 przybyło 17 milijonów 490,095 ZR. 54 kr. w zastawach, za danym forszusem 10 mil. 74,900 ZR., a z ostatnim Grudnia 1827 po wykupnie takowych, pozostało zastawów w instytucie za 15 mil. 920,313 ZR. 19 kr., na które forszusy czyniły 7 mil. 566,800 ZR.

Wykupno pieniędzy papierowych, które z ostatnim Grudnia 1826 doszło 340 mil. 44,800 ZR., powiększyło się w roku 1827 o 21 mil. 595,225 ZR., i z końcem Grudnia 1827 uczyniło 361 mil. 640,025 ZR.

We wszystkich kassach znajdowało się z końcem Grudnia 1826, 42 mil. 445,214 ZR. 53 3/4 kr. W roku 1827 weszło 411 mil. 313,899 ZR. 19 1/4 kr. Zatém wpływ podniósł się o 453 mil. 759,114 ZR. 13 kr. Wydatki doszły do 406 mil. 72,094 ZR. 47 3/4 kr.; ztąd z ostatnim Grudnia 1827 pozostało we wszystkich kassach bankowych 47 mil. 687,019 ZR. 25 1/4 kr., z czego w roku 1827 ogólny obrót okazuje się 817 mil. 385,994 ZR. 7 kr.

Dochody roku 1827 były następujące, a mianowicie: Z eskontowania 918,271 ZR. 13 kr., z zastawów 471,320 ZR. 59 kr. Z procentów od pierwotnego funduszu bankowego 2 mil. 281,201 ZR. 24 kr. Z należytości od assygnacyj 44,865 ZR. 35 kr. Procentu od funduszu odwodowego 174,045 ZR. 21 kr. Przeto dochody wynoszą 3 mil. 889,704 ZR. 32 kr.

Gdy od tego odciągniemy należące do dochodów roku 1828, 97,886 ZR. 13 kr., i ku końcowi lat 1825 i 1826 znacznie zmniejszone wydatki zarządu, na 200,418 ZR. 20 3/4 kr., razem 298,304 ZR. 33 3/4 kr., przeto okazuje się czystego dochodu 3 mil. 591,399 ZR. 58 1/4 kr.

Ztąd każda z istniejących 50,621 akcyj osiągnęła w zysku 70 ZR. 56 4/5 kr., a jeżli odciągniemy od tego zwyczajną dywidendę po 30 ZR., tedy pozostanie nadzysku po 40 ZR. 56 4/5 kr. na każdą akcyją.

W pierwszém półroczu 1827 rozdzielono już 32 ZR. na akcyją, zatém już 2 ZR. z nadzysku, podług tego więc nateraz może tylko chodzić o podział pozostałego nadzysku 38 ZR. 56 4/5 kr.

W imieniu Dyrekcyi banku mam zaszczyt przełożyć WPanom, aby z tego, podobnie jak roku 1826, znowu po 36 ZR. na akcyją zapłacić, a resztę 149,171 ZR. 58 1/4 kr. do funduszu odwodowego złożyć.

Przezto procenta jednéj akcyi dojdą, jak w roku 1826, do 68 ZR. wal. bank., a fundusz rezerwowy instytutu, łącznie z pensyją urzędników banku, uczyni znaczną summę 3 mil. 29,378 ZR. 24 2/4 kr.

Dyrekcyja banku pochlebia sobie, że zacny wydział zezwoli na ten podział, ponieważ podobny fundusz odwodowy, okazujący się więcéj niźli dostateczny do pokrycia defektów, w ciągu jedynastu lat nie przypadł, i ztąd służyć powinien do pokrycia zupełnie nie podobnych defektów, — ponieważ prawo każdéj akcyi do funduszu rezerwowego podwyższa się przezto o 59 ZR. 50 3/5 kr. — i ponieważ Dyrekcyja banku przewiduje, iż tegoroczne dochody nie dosięgną dochodów lat przeszłych, dla tego wniosła na zgromadzeniu wydziału w d. 8. Stycznia 1827, aby za r. 1826 złożono w tym funduszu znaczną summę.

(Alfabetyczny spis JJP. Cenzorów i wykaz dochodów do następujących nrów. odkładamy.)

(G. W.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Hiszpanija.

Dziennik: Echo du Midi donosi z nad granic Katalonii pod d. 26. Grudnia: »Niemówią już więcej o nowém stronictwie *Agraviados*, które się pod Gironą otworzyło. Niema wątpliwości, że władze swą działalność rozwinęły, i przeraziły ich takim strachem, iż nieukontentowani długo niepomyślą o nowych zamiarach. We wszystkich obwodach panuje spokojność a władze starają się takową zabezpieczyć. Deputowani Prowincyj baskiskich udali się przez Toulouzę do Barcelony. Zdaje się, iż Królestwo Jchmość zwiedzą także północne prowincyje swojego królestwa. *(G. W.)*

Wielka Brytanija i Irlandyja.

Infant Don Miguel, Rejent Portugalii, który wsiadł w Kalecie na jacht Królewsko-Angielski i popłynął do Anglii, przybył w d. 30. Grudnia do Greenwich, gdzie nań oczekiwali: W. Admirał Xiąże Klarencyi, Hr. Mountcharle i Sir H. Freemantle Szambelanowie Króla z dwoma poczwornemi powozami i eskortą Gwardyi przybocznéj pod rozkazami Kapitana, i gwardyją pieszą z pułku Goldstream i Poseł portugalski. Xiąże wysiadł na ląd o godzinie 2giéj. Okręty parne, które tworzyły zasłonę Xięcia, i wiozły osoby jego orszaku zapowiedziały dymem swoim o zbliżaniu się jachtu, gdy liczni widze, którzy już od rana znajdowali się w przystani, czekali z niecierpliwością na jego przybycie. Infant wysiadłszy na ląd otoczony wyżej rzeczonemi osobami odprowadzony został do

mieszkania Gubernatora domu Inwalidów w Greenwich. Po podwieczorku przygotowanem dla niege udał się w dalszą podróż do Londynu, Gdy orszak ten przybył do mostu, wstrzymało go mnóstwo ciekawych, którzy udali się nakoniec aż do mieszkania Xięcia, w pałacu Lorda Dudlej przy ulicy zwanéj Arlinton-Street. Najznakomitsze osoby, między któremi znajdował się P. Huskisson, przybyły tamże wieczorem dla zawiadomienia się o zdrowiu J. królew.Mści. Pałac oświecono. Sądzą, że Don Miguel pojedzie nazajutrz do Windsoru. (*G. W.*)

W d. 29. Grudnia były narady w wydziale spraw zewnętrznych, na których znajdował się Lord Kanclerz, Lord Goderich, Mar. Lausdown, i Anglesea Hr. Dudley, Carlisle, Vice-Hr. Palmerston, Lord Bexley, PP. Huskisson, Herries, Wynn, Tierney, Ch. Grant. Posiedzenie trwało blisko półtrzeciej godziny.

Gazeta nadworna, umieściła jeszcze pod d. 13. Grudnia datowaną odezwę Króla, która otworzenie Parlamentu przeznaczone na d. 20. Grudnia do 22. Stycznia b. r. odrocza.

Margr. Welesley przybył w d. 29. Grudnia do Londynu.

Vice-Admirał Sir John Gore powrócił przez Paryż w d. 2. t. m do Londynu z poruczonego mu poselstwa do Sir E. Kodryngtona po bitwie pod Nawarynem; Sir J. Gore zaraz po swojém przybyciu udał się do Admiralicyi, gdzie rozmawiał z W. Admirałem.

Listy z Malty do d. 30. Listopada donoszą że w tamecznéj zatoce znajdowało się podówczas 31 okrętów wojennych. Pomimo téj wyspy przeszła flota kupiecka z 36 żagli, udająca się do Anglii. W d. 4. Grudnia miał wyjść pod żagle do Smyrny konwój okrętow kupieckich.

Z Portsmouth donoszą, że oddział artyleryi król. marynarki udał się do Plymouth i Deptford, gdzie wsiędzie na przygotowane statki bombardyjskie

Gazety Gibraltarskie z d. 3. Grudnia donoszą o przybyciu okrętów przewozowych z Cork, wiozących wojsko do Korfu.

Najnowszy Numer Dziennika *Globe*, wnosi z milczenia listów kupieckick Tryjestyńskich z d. 18. Grudnia, że wiadomość o spaleniu flotylli greckiéj (ktorą wszystkie Dzienniki Angielskie za prawdę wzięły i w téj mierze obszerne czyniły uwagi) jest zmyśloną.

Stosownie do okólnika Margrab. Lansdown wszyscy urzędnicy Policyi w Stolicy muszą z przewinień zaszłych w ciągu dnia podawać raporta co wieczor nakładcy pisma *Huc and Cry*, które tylko rzeczy policyjne mieści; jednak imiona świadkow i ich zeznania nie są potrzebne.

Lord Major wydał rozkaz, aby Święta Bożego narodzenia tą razą ściśle były obchodzone; wszystkie sklepy i szynki musiały być podczas nabożeństwa zamknięte. I aresztanci w więzieniach starego miasta (*City*) otrzymać mieli po funcie mięsa, chleba za dwa pence i po flaszce porteru. (*D. A.*)

Francyja.

Dostrzegacz Austryjacki z d. 13. b. m. donosi: Monitor z d. 5. Stycznia (który odebraliśmy przez nadzwyczajną wiadomość) zawiera następujące postanowienia Króla z dnia przeszłego i z d. 3. Stycznia:

I. KAROL, z łaski Bożéj Król Francyi i Nawarry: Rozkazaliśmy i rozkazujemy, co następuje: Art. I. Hrabia Portalis, Par Francyi, mianowany jest Ministrem Sekretarzem stanu w wydziale sprawiedliwości, i W. Pieczętarzem. — Hrabia de la Ferronays, Par Francyi, mianowany jest Ministrem Sekretarzem stanu, w wydziale spraw zewnętrznych. Vice-Hrabia de Caux, członek Izby Deputowanych, mianowany jest Ministrem Sekretarzem stanu w zarządzie wojennym. Przełożenia do obsadzenia uwolnionych miejsc w wojsku ma Nam na przyszłość podawać Nasz wielce ukochany Syn Delfin. Mianowania zawidziane będą przez Ministra zarządu wojennego. — Vicehrabia Martignac, Członek Izby Deputowanych mianowany jest Ministrem Sekretarzem stanu w Wydziale spraw wewnętrznych. Attrybucyje Ministerstwa spraw wewnętrznych, ściągające się do handlu i rękodzieł, będą od tego Ministerstwa oddzielone i z teraźniejszemi attrybucyjami biura handlu i osad połączone. — Hrabia Saint-Cricq, Członek Izby Deputowanych mianowany jest Sekretarzem stanu i Prezydentem wyższéj rady handlowéj i osad. — Hrabia Roy, Par Francyi, mianowany jest MinistremSekretarzem stanu w wydziale skarbowym. — Art. 2. Oświecenie publiczne nie będzie na przyszłość stanowiło części Ministerstwa spraw duchownych, (którém jak wiadomo zarządzał Biskup Hermopolitański). — Nasz Minister Sekretarz stanu w wydziale marynarki i osad upoważniony do wykonania niniejszego postanowienia. — Dań w zamku naszym Tuileryjskim d. 4. Stycznia roku zbawienia 1828, a panowania Naszego czwartego. KAROL. Na rozkaz Króla: Par Francyi, Minister Sekretarz stanu w wydziale marynarki i osad: Hr. Chabrol.

II. KAROL, z łaski Bożéj i t. d. Art. 1. Hrabia Villele, Hrabia Peyronnet, Baron Damas, Margrabia Clermont Tonnerre i Hrabia Corbiere, mianowani są Ministrami stanu i Członkami Naszéj tajnéj rady. Art. 2. Nasz Minister Sekretarz stanu w wydziale marynarki i osad, upoważniony jest

do wykonania niniejszego postanowienia. — Dań w zamku Naszym Tuileryjskim d. 4. Stycznia roku zbawienia 1828, panowania Naszego czwartego. KAROL. Na rozkaz Króla: Par Francyi, Minister Sekretarz w wydziale marynarki i osad: Hrabia Chabrol.

III. KAROL, z łaski Bożéj i t. d. Art. 1. PP. Hr. Villele, Hr. Peyronnet, Hr. Corbiere, wyniesieni są na godność Parów Królestwa, aby takową sami i w swych męzkich potomkach w prostéj, naturalnéj i prawéj linii podług porządku pierworodztwa piastowali, i wszystkich do tychże przywiązanych praw, zaszczytów i prerogatyw używali. Względem nich odstępuje się od art. 1. postanowienia z d. 25. Sierpnia 1827. Art. 2. Nasz Minister Sekretarz stanu w wydziale marynarki i osad upoważniony jest do wykonania niniejszego postanowienia. — Dań w zamku Naszym Tuileryjskim d. 3. Stycznia roku zbawienia 1828 panowania Naszego czwartego. KAROL. Na rozkaz Króla: Par Francyi, Minister Sekretarz stanu w wydziale marynarki i osad: Hr. Chabrol.

(*D. A.*)

Włochy.

Gazeta Francyi donosi z Ankony z d. 26. Grudnia: Dzisiaj z południa zawinęła do tutejszéj przystani Angielska fregata, przybyła z wysp Jońskich, na którą wsiędzie Hr. Jan Capodistrias, mianowany Prezydentem rządu Greckiego.

(*D. A.*)

Turcyja.

Dostrzegacz Austryjacki pod napisem: »List ze Smyrny z dnia 21. Grudnia 1827« donosi:

Posłowie Francuzki i Angielski, Hr. Guilleminot i P. Stratford-Kanning, bawią ciągle w Vurla, gdzie po odjeździe swoim w d. 8. ze Stambułu, najprzód przybyli. Wczoraj udali się tamże deputowani kupców Francuzkich. Hr. Guilleminot był słaby, jednakowoż ich przyjął. Deputowani dziękowali za zapewnienie, które zastępca Konzula Francuzkiego dwoma dniami wprzód od Posła odebrał, mianowicie (że może tylko bardzo krótko trwająca) przerwa dyplomatycznych stosunków z W. Portą nie pociągnie za sobą przerwy związków handlowych — że zatem kancelaryja będzie otwartą i flaga może być zatrzymaną; z zadumieniem deputowanych odpowiedział Hrabia Guilleminot: »że chwila tak jest krytyczną, iż to zapewnienie odwołać musi; że pisał już do Konzulatu, iż w skutek umowy z Posłem Angielskim, flaga Francuzka w d. 15 Stycznia przyszłego roku będzie zwiniętą i kancelaryja tegoż dnia zamkniętą zostanie. Po téj epoce wolno wprawdzie urzędnikom Konzulatu jako prywatnym pozostać w Smyrnie, lecz wszelkie urzędowanie ustanie i król. Niderlandzkiemu Konzulatowi poruczoną będzie dalsza opieka Francuzkich poddanych i pod opiekę wziętych.

Deputowani czynili przedstawienia i prosili tak, jak Angielscy kupcy P. Stratford-Kanninga, w swojéj prośbie z d. 16. t. m., aby Smyrnę ogłosił neutralną. Ręczyli za zezwolenie władz Tureckich na taki środek; chwalili umiarkowanie i mądrość tych władz i prosili wraz o opiekę przeciw rozbojom morskim. Hrabia Guilleminot odrzucił wspomniony pierwszy projekt jako niezgodny z interesami politycznemi, rzekł jednak, iż, gdyby podobieństwem było odmienić postanowienie dane Konzulatowi, będą o tém do d. 15. b. m. przez Vice-Admirała de Rigny zawiadomieni. Względem rozbojów morskich przyrzekł: że się tém niezwłocznie zajmą; że stosunki polityczne dotąd nie dozwolały rozpoznać ten przedmiot i użyć surowych środków.

Postanowienie wspomnione Jenerała Guilleminot do Konzulatu Francuzkiego, doręczono temuż w d. 19. t. m. Treść onegoż odpowiada powyżéj przytoczonemu zdaniu Hrabiego Guilleminot.

Hrabia Stratford-Kanning ze swojéj strony posłał Konzulatowi Angielskiemu postanowienie w formie *Memorandum.* Dzień 15. Stycznia jest w témże naznaczony jako dzień, w którym kancelaryja Angielska zamknięta i flaga z niej zdjęta być powinna. P. Stratford-Kanning tém postanowieniem odpowiedział na prośbę kupców z d. 16. podaną. Dla tego zwołano wczoraj wszystkich Anglików i P. Elliot (jeden z Sekretarzy Angielskiego Poselstwa) odczytał onym owo postanowienie z tym dodatkiem, iż po d. 15. Stycznia każdy może obrać środki takie, jakie interesom jego będą najdogodniejsze.

Pomimo tych postanowień obudwóch Posłów zdaje się, że kupcy Angielscy i Francuzcy w zaufaniu przyrzeczonéj im opieki przez władze Tureckie, postanowili nie opuszczać Smyrny.

Admirał Francuzki de Rigny miał powiedzieć, że tą razą pretensyje połączonych Dworów do W. Porty nie mogą się już zachować w granicach traktatem Londyńskim zakreślonych i że każdy dzień zwłoki ze strony W. Porty stan onéj pogorsza.

Konzul Rossyjski P. Froding jeszcze tu bawi i dopóty nie odjedzie, dopóki się nie dowie, że P. Ribeaupierre pewnie wyjechał ze Stambułu. Wtedy wsiędzie na fregatę Konstantyn i szukać będzie Admirała Hr. Heyden.

Redaktor: Mikołaj Michalewicz; Drukiem: Piotra Pillera.